

Rasa Dmuchovskienė

Meraklı Küçük
KARINCA

3. Kitap

Eksik Parça Yayınları

Meraklı Küçük Karınca 3. Kitap
Yazar: Rasa Dmuchovskienė
Resimleyen: Gintaras Jocius

Orijinal Adı: *Skrudėliukas Nežiniukas 3 Knyga*

© Leidykla Jusu Flintas 2023
Metin © Rasa Dmuchovskienė

Yayın Yönetmeni: **Asiye Ademir**
Çevirmen: **Hale Özdemir**
Editör: **Alkım Özalp**
Grafik Uygulama: **Sude Akbaş, Esranur Gelbal**
Kapak Uygulama: **Esranur Gelbal**

Baskı ve Cilt: **Elma Basım Yayın ve İletişim Hizmetleri**
Sanayi Ticaret Limited Şirketi
Tevfikbey Mah. Halkalı Cad. No: 162/7 Sefaköy 34295
Küçükçekmece / İstanbul
Tel: 0212 697 3651

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 40882
MATBAA SERTİFİKA NO: 45460

1. Baskı: Şubat 2026
ISBN: 978-625-8600-02-5

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Eksik Parça Yayınları'na aittir.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni
olmaksızın hiçbir yolla kopya edilemez ve çoğaltılamaz.

[instagram.com/eksikparcacocuk](https://www.instagram.com/eksikparcacocuk)
 [facebook.com/eksikparcacocuk](https://www.facebook.com/eksikparcacocuk)
 [youtube.com/user/eksikparca1](https://www.youtube.com/user/eksikparca1)
 [tiktok.com/eksikparcacocuk](https://www.tiktok.com/eksikparcacocuk)
 [x.com/eksikparcacocuk](https://www.x.com/eksikparcacocuk)
www.eksikparca.com

Genel Dağıtım: **İKİ A YAYINCILIK VE DAĞITIM HİZMETLERİ A.Ş.**
Gülbahar Mah. Elif Sok. No: 4/A Mecidiyeköy/İstanbul
Tel: 0212 272 45 46 | Fax: 0212 272 45 55
www.ikiayayincilik.com.tr

İÇİNDEKİLER

SU ALTINDAKİ BİYİKLER.....	4
FARE VE FARE OLMAYAN.....	14
KAPLUMBAĞAYI KURTARMAK.....	22
GÖLET TEMİZLEME KAMPANYASI....	28
YANGIN.....	32
YANGIN SONRASI ORMAN.....	40

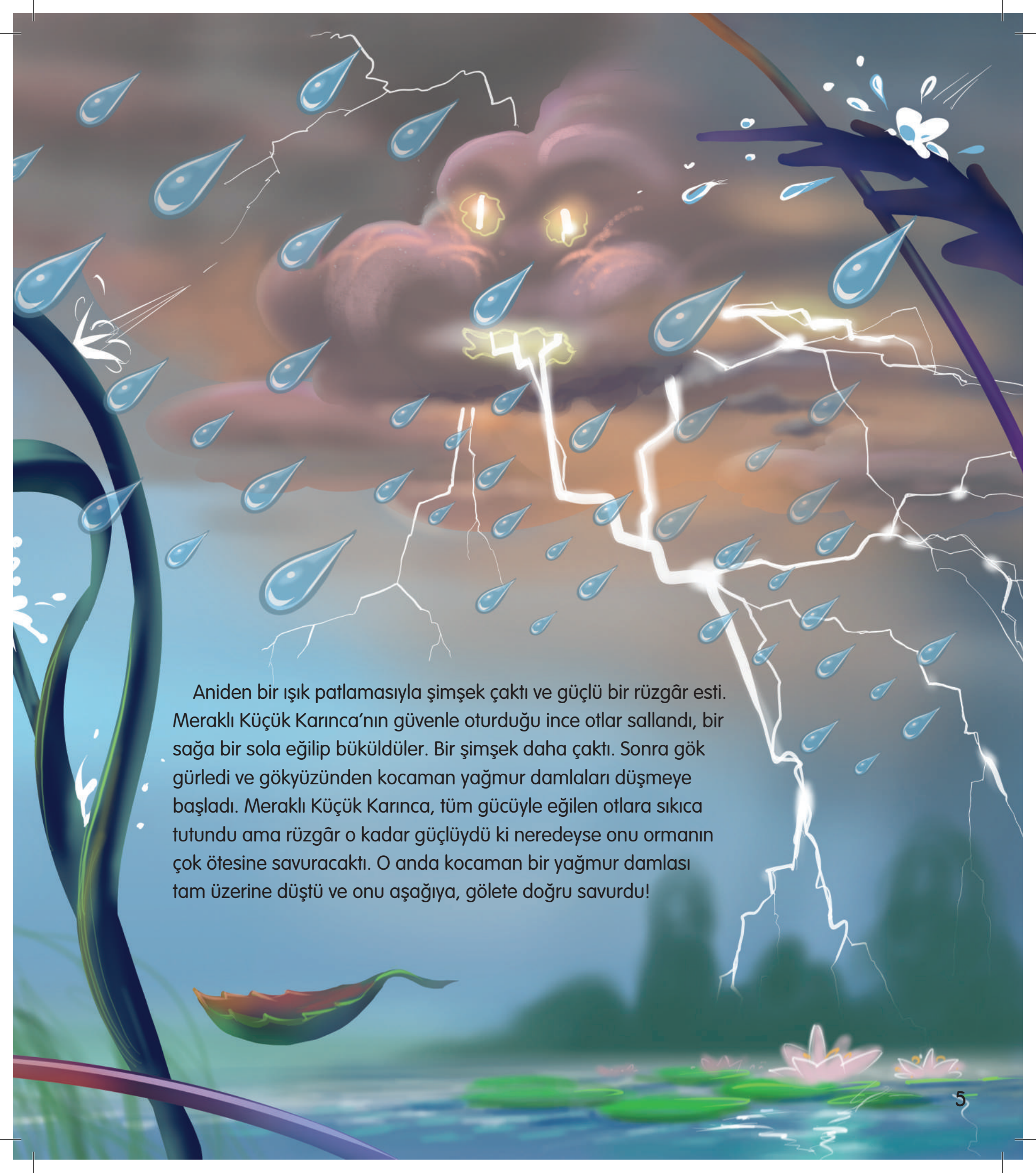
SU ALTINDAKİ BIYIKLAR

O gün, Meraklı Küçük Karınca akşamüstünü göletin kenarında sakın sakın, bir otun üzerinde sallanarak geçiriyordu. Hava çok güzel ve güneşliydi, derken bir anda gökyüzünü koyu gri bulutlar kaplamaya başladı.

“İşte buradasın Meraklı Karınca! Her yerde seni arıyordum,” diye seslendi annesi endişeyle. “Hemen eve koş, fırtına yaklaşıyor!”

“Tamam, şimdi geliyorum!” diye cevap verdi Meraklı Karınca.

Ancak orada durup yaklaşan bulutlara bakmaya devam etti. Bulutlar şişiyor, yuvarlanıyor ve şekilden şekle giriyorlardı. Bazen bulutlardan birinin gözleri ve ağzı varmış gibi görünüyordu, sonra diğeri kalın bir tırtıla, ardından bir başkası köstebeğe benziyordu ve şimdiyse...

Aniden bir ışık patlamasıyla şimşek çaktı ve güçlü bir rüzgâr esti. Meraklı Küçük Karınca'nın güvenle oturduğu ince otlar sallandı, bir sağa bir sola eğilip büküldüler. Bir şimşek daha çaktı. Sonra gök gürledi ve gökyüzünden kocaman yağmur damlaları düşmeye başladı. Meraklı Küçük Karınca, tüm gücüyle eğilen otlara sıkıca tutundu ama rüzgâr o kadar güçlüydü ki neredeyse onu ormanın çok ötesine savuracaktı. O anda kocaman bir yağmur damlası tam üzerine düştü ve onu aşağıya, gölete doğru savurdu!

Meraklı Küçük Karınca, korkmaya bile vakit bulamadan aniden kendini yeniden yumurtasının içindeki zamanlardaki gibi hissetti. Ne oluyordu, neredeydi? Ve neden her yerde bu kadar çok baloncuk vardı? Sesler neden bu kadar boğuktu? Başını çevirip etrafına baktı.

Gölete düşen yağmur damlalarının baloncuklara dönüştüğünü görebiliyordu!

Meraklı Karınca, yeni şeffaf yuvasının yavaşça suyun derinliklerine battığını hissetti. Bu biraz korkutucuydu ama o Meraklı Küçük Karınca'ydı! Merakı, korkusundan daha büyüktü. Gözlerinin önünde daha önce hiç görmediği eşsiz bir dünya açılıyordu: Devasa otların etkileyici, uzun yaprakları sallanıyor; pörtlek gözlü, kol ve bacaklarının olması gereken yerde yelpazeler bulunan garip yaratıklar etrafta yüzüyordu. Göletin dibinde sarmal şekilli kabuklar, midyeler ve daha pek çok ilginç nesne görünüyordu.

"Hey, sen kimsin? Yoksa bir tırtıl mısın ya da bir canlının yavrusu?" diye sordu Meraklı Küçük Karınca'ya, daha önce hiç görmediği tuhaf bir yaratık. Çok alçak bir sesle ve ağır ağır konuşuyordu.

"Ben Meraklı Küçük Karınca'yım!" diye bağırdı Küçük Karınca. "Peki ya siz kimsiniz?"

"Ben bir kerevitim," dedi yaratık, daha da yavaş bir şekilde. "Buraya nasıl geldin? Görüyorum ki sen bir su canlısı değilsin."

"Ah, bu uzun bir hikâye. Ama bana kendinizden bahsederseniz çok sevinirim. Neyle besleniyorsunuz? Burada suyun altında nasıl yaşıyorsunuz?" diye merakla sordu Küçük Karınca.

"Su bitkilerini ve yumuşakçaları severim, bazen de kurbağa avlarım. Düşmanlarımdan kaçmak için çamura saklanırım. Burada çok düşmanım var. Yılan balıkları, talı su levrekleri, turnalar gibi yırtıcı balıklar bunlar. Bazen kurbağa yakalamaya çalışırken bir turna da beni yakalamaya çalışır. Suyun altında herkes birbirini kovalıyor."

Onlar konuşurken göletin dibinden gizemli bir gölge süzüldü. Kerevit hızla geri geri koşup bir taşın altına saklandı, sadece gülünç derecede uzun bıyıklarından biri dışarıda kaldı. Tehlike geçtikten sonra yavaşça oradan çıktı.

"Hahaha!" diye güldü Meraklı Küçük Karınca. "Siz geri geri mi yürüyorsunuz?"

"Hayır, hiç de değil!" dedi kerevit sertçe. "Bu tamamen uydurma! Sadece düşmanlar yaklaştığında geri geri koşarım. Onun dışında diğer gölet sakinleri gibi hareket ederim."

"Peki, kaç tane bacağınız var? Sayıyorum, sayıyorum ama bir türlü hepsini sayamıyorum!" dedi karınca şaşkınlıkla.

Kerevit biraz huysuzca, "Belki de saymayı bilmiyorsundur," dedi. Aslında o da daha önce hiç bacaklarını saymamıştı. Kendi kendine mırıldanarak saymaya başladı:

"Göğsümde beş çift, karnımda beş çift, çenemde de üç çift daha ve..." Tam o sırada Meraklı Küçük Karınca'nın bitmek bilmeyen sorularıyla nerede kaldığını unuttu.

"Bu büyük makasları neden taşıyorsunuz? Ne işe yarıyorlar? Onlara neden ihtiyacınız var?" diye sordu Meraklı Küçük Karınca.

"Bunlar benim pençelerim. Avımı yakalamak için kullanırım," diye yanıtladı kerevit gururla.

Sonra göletin yaşlı sakini, karıncanın tadına bakmaya karar verdi. Ancak çok hantal olduğundan pençelerini yavaşça açtı ve karıncayı sıkıştırmak isterken su altı akıntısı Meraklı Küçük Karınca'nın hava baloncuğunu hızla ileriye sürükleyince kerevitin pençeleri boş kaldı.

Korkan Küçük Karınca hemen baloncuğun içinde çırpınarak oradan uzaklaştı. Tehlike geçtiğinde yüksek sesle haykırdı:

"Hoşça kalın sakar kerevit! Sizinle tanışmak pek de hoş değildi!"

Sonra kendi kendine şarkı söylemeye başladı:

*"Ah bu kerevit ne de sakar,
Pençelerinde taşır makaslar.
Bir yumuşakça yakalamaya mı yarar,
Yoksa çim biçmeye mi bunlar?"*

*Koş geri geri çabuk saklan,
Bir turna balığı geliyor uzaktan.
Ama istesen de saklanamazsın,
O kadar uzun ki hep dışarıda kalır bıyıkların!"*